

kurátora vyhoveť a obžalovaného uznať vinným týmto zločinom. Na ťažšiu kvalifikáciu podľa § 12, č. 2 zák. č. 50/1923 nebolo uznané, lebo okolnosť, že obžalovaný je zamestnanec štátnych dráh, nezakladá v danom prípade zvláštnu povinnosť oznamovaciu v smysle § 12, č. 2 zák. na ochr. rep., pretože obžalovaný sa nedozvedel o trestnom podniku v úrade alebo pri svojom povolani, a ani okolnosti, ktoré mali byť vyvedané, netýkali sa vecí služby obžalovaného, § 12 č. 2 zák. na ochr. rep. však predpokladá, že páchatel'ovi bola oznamovacia povinnosť zvlášte buď úradom, buď povolaním, buď zvláštnym príkazom uložená. V tejto časti je tedy zmätočná sťažnosť bezzákladná a bola podľa odst. 1 § 36 p. nov. zamietnutá.

Čís. 5093.

Kvalifikácia podľa § 307 tr. zák. nemá miesta, ak obžalovaný vyvolal svoje rozčúlenie vlastným protiprávnym chovaním.

(Rozh. zo dňa 1. októbra 1934, Zm III 353/34.)

Najvyšší súd preskúmal trestnú vec proti L. Ch., obžalovanému zo zločinu zúmyselného usmrtenia človeka, a na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, obžalovaného a jeho obráncu vyniesol tento rozsudok: Vyhovujúc čiastočne zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, najvyšší súd napadnutý rozsudok porotného súdu zrušuje z dôvodu zmätočnosti, uvedeného v § 385, č. 1 b) tr. p., pokiaľ čin obžalovaného L. Ch. bol kvalifikovaný aj podľa § 307, odst. I. tr. zák., a túto kvalifikáciu pomíja.

Z dôvodov:

Generálny prokurátor podržal zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu len pokiaľ bola ohlásená z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. Prevádzajúc tento dôvod zmätočnosti poukazuje sťažovateľ na to, že obžalovaný použil zbrane veľmi nebezpečnej pre telesnú bezpečnosť druhého, totiž kuchynského noža, zabruseného pri špici na obidve strany na spôsob dýky, viedol bodnú ranu proti bruchu, miestu, poranenie ktorého bodnou ranou pravidelne má za následok porušenie brušného svalstva čriev, ktoré po poranení následkom infekcie vyvolá zánet brušnej blany, ktorý obyčajne má za následok smrť, že obžalovaný je normálny a preto si musel byť vedomý toho, že bude nasledovať smrť, z čoho plynie, že jednal v úmysle usmrtiť poškodeného, ale tento úmysel vopred neuvážil, čím je daná skutková podstata zúmyselného zabitia človeka podľa § 279 tr. zák. Keby však tento názor nebol správny, je omylný právny názor porotcov, ktorým kvalifikovali čin obžalovaného podľa § 307, odst. I. tr. zák., lebo zo skutočností, zistených nimi v VI. vedľajšej skutkovej otázke, neľze usudzovať, že by bol daný dôvod pre silné rozčúlenie v smysle § 307, ods. I. tr. zák., keďže obžalovaný svoje rozčúlenie zapríčinil sám svojím protiprávnym chovaním, lebo vyvolal hádku a potom i bitku, a keď poškodený zakročil, začal mu bez príčiny vyhrážať a vyhl'adával príčinu k hádke. Poškodený bol v práve, keď

chcel vyviest' obžalovaného, ktorý robil výtržnosť v hostinskej miestnosti. Rozčulenie obžalovaného nebolo takého stupňa, aby vylučovalo možnosť rozvažovania. Pokiaľ zmätočná sťažnosť verejného žalobcu domáha sa kvalifikovania trestného činu obžalovaného jako zločinu zúmyselného zabitia človeka podľa § 279 tr. zák., neľze jej priznať oprávnenie. V skutkovom stave, tvrdenom v tomto smere zmätočnou sťažnosťou, ktorý sa však nekryje úplne so skutočnosťami, zistenými v I. skutkovej otázke, niet bezpochybného podkladu pre ustálenie, že obžalovaný mal v úmysle usmrtiť J. O. Použitie nástroja nebezpečného životu, ani pichnutie do brucha nevylučuje ešte, že obžalovaný jednal bez tohoto úmyslu, a to tým viac, že poranenie samé bolo podľa znaleckej mienky vyliečiteľné a smrť nastala iba komplikáciou následkom infekcie. Naproti tomu neľze odopreť oprávnenie zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, pokiaľ sa domáha pominutia kvalifikácie trestného činu obžalovaného podľa § 307, ods. I. tr. zák. Podľa skutkových okolností zistených v tomto smere v VI. vedľajšej skutkovej otázke, ktorú porotcovia zodpovedali kladne, obžalovaný síce v podnapilom stave počal v krčme poškodeného hádku a rvačku so svojimi spoločníkmi, tiež podnapilými. Krčmár, poškodený, chcel urobiť poriadok a vyviest' výtržníkov, z čoho vznikla ľahanica. Obžalovaný začal poškodenému vyhrážať, že sám ho vyhodí, a preto poškodený chcel vytisnúť obžalovaného. Vtedy 11 ročný syn obžalovaného uderil poškodeného bičom a poškodený preto vyviedol najsamprv synka obžalovaného a potom chcel vyviest' aj obžalovaného. Pri ľahanici z toho vzniklej vo dverách pichol obžalovaný poškodeného. Z tohoto skutkového stavu plynie, že výtržníkom bol obžalovaný, že svojím chovaním dal príčinu k zakročeniu poškodeného cieľom zjednania poriadku, že poškodený bol v práve, keď cieľom zjednania poriadku chcel vyviest' obžalovaného, že týmto svojím pokračovaním neurobil žiadnej krivdy obžalovanému a preto tento nemal vôbec žiadneho dôvodu k rozčuleniu a tým menej k veľkému rozčuleniu. Záver porotcov je preto v tomto smere mylný a kvalifikácia trestného činu obžalovaného podľa § 307, ods. I. tr. zák. nemá miesta. Preto postupoval najvyšší súd podľa § 33, ods. I. tr. p., zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o kvalifikácii podľa § 307, ods. I. tr. zák., túto pominul a tým čiastočne vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu.

Čís. 5094.

Hajný požívá ochrany § 68 tr. zák., prohlíží-li na veřejné cestě vozy odvázející dříví z lesa, by zjistil, neodvázejí-li dříví kradené, poněvadž před tím bylo dříví v lese jeho dohledu svěřeném odcizeno.

(Rozh. ze dne 2. října 1934, Zm I 310/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 23. února 1934, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 2 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupek podle § 312 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovaného vinným těmito trestnými činy.